

Donderdag, 4 oktober 2001

16. verzoekt de nationale parlementen tevens op het niveau van hun bevoegde commissies jaarlijks — tijdens een vergaderperiode van het Europees Parlement wanneer de globale richtsnoeren voor het economisch beleid worden opgesteld — met de Commissie, het voorzitterschap van de Raad en de Eurogroep, alsook met de Europese Centrale Bank een bijeenkomst te organiseren om daarover van gedachten te wisselen;
17. is van mening dat de nationale parlementen hunnerzijds jaarlijks de balans moeten opmaken van de implementatie van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid in hun land en van hun deelneming aan de coördinatie van het economisch beleid van de lidstaten van het eurogebied, waarover zij éénmaal per jaar met het Europees Parlement van gedachten zouden kunnen wisselen;
18. verzoekt zijn Voorzitter, deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, het voorzitterschap van de Eurogroep, de Commissie en de Europese Centrale Bank, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de kandidaat-lidstaten.

8. Bijdrage van de openbare financiën aan de groei en de werkgelegenheid: verbetering van kwaliteit en houdbaarheid

A5-0306/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de mededeling van de Commissie inzake de bijdrage van de openbare financiën aan de groei en de werkgelegenheid: verbetering van kwaliteit en houdbaarheid (COM(2000) 846 — C5-0172/2001 — 2001/2082(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie (COM(2000) 846 — C5-0172/2001),
 - gelet op de conclusies van de Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 ⁽¹⁾,
 - gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie en het advies van de Begrotingscommissie (A5-0306/2001),
- A. overwegende dat de onverantwoorde toename van de openbare uitgaven in continentaal Europa gedurende de afgelopen dertig jaar de Europese regeringen hebben gedwongen de belastingen te verhogen tot op een ondraaglijk peil, waardoor groeimogelijkheden werden belemmerd,
 - B. overwegende dat geconfronteerd met vraagstukken als de ongewisse financiering van de belastinghervorming, een scherpe uitgavengroei en eventuele overschrijdingen van begrotingsdoelstellingen, de drie grootste landen van de Eurozone mogelijk niet kunnen voldoen aan de bepalingen van het stabiliteits- en groeiact, dat als doelstelling een bijna-begrotingsevenwicht of een overschotsituatie hanteert,
 - C. overwegende dat het falen van de publieke sector in Japan bij het aanjagen van de economische groei op basis van houdbaarheid, de beleidsmakers ertoe moet brengen met uiterste voorzichtigheid te werk te gaan bij het concipiëren van dergelijke maatregelen,
 - D. overwegende dat uit het Commissieverslag kan worden geconcludeerd dat de zogenaamde terugval van overheidsinvesteringen een zuiver statistische zaak is,
 - E. overwegende dat vele Europese regeringen vanaf 1998 hun begrotingsbeleid hebben versoepeld en voor vermindering van tekorten en staatsschuld hoofdzakelijk vertrouwen op cyclische inkomsten en UMTS-opbrengsten,
 - F. overwegende dat een overheidsschuld van 60% al aanzienlijke ruimte biedt voor investeringen door de lidstaten, en dat het overschrijden van deze drempel het risico meebrengt van een onhoudbare fiscale positie op middellange of lange termijn,

⁽¹⁾ SN 100/00.

Donderdag, 4 oktober 2001

- G. overwegende dat verhoging van de participatiegraad in Europa één van de belangrijkste opdrachten is voor de komende jaren,
- H. overwegende dat de Europese Raad van Stockholm de Raad heeft opgedragen de stabiliteit op lange termijn van de openbare financiën regelmatig te toetsen, mede rekening houdend met de te verwachten extra belasting die zal ontstaan door de demografische veranderingen, welke toetsing zowel in het kader van het economisch beleid als zodanig als in de context van het stabiliteits- en convergentieprogramma moet plaatsvinden,
- I. overwegende dat de communautaire programma's en maatregelen die uit de algemene begroting van de Europese Unie worden gefinancierd in veel gevallen — via het cofinancieringsbeginsel — op nationaal, regionaal en soms zelfs plaatselijk niveau een stimulerend effect hebben, en vaak een voorbeeldfunctie vervullen voor soortgelijke maatregelen op de respectieve niveaus,
1. doet een beroep op de Commissie en de lidstaten om ondanks de veranderde economische situatie voort te gaan op de weg naar een op kennis gebaseerde economie die tegen de concurrentie is opgewassen, waarbij volledige werkgelegenheid het einddoel moet zijn;
 2. is zeer ingenomen met de mededeling van de Commissie, die voor de eerste maal, overeenkomstig de opdracht van de Europese Raad van Lissabon, de rol van de openbare financiën van de staten erkent, alsmede hun bijdrage aan de verwezenlijking van het strategisch doel van bevordering van de economische groei en de werkgelegenheid;
 3. onderstreept dat naast de openbare financiën ook talrijke andere factoren de groei en de schepping van arbeidsplaatsen op lange termijn beïnvloeden en dat deze doelstellingen alleen door een evenwichtige policy mix kunnen worden bereikt;
 4. wijst de lidstaten en met name de grotere lidstaten erop dat het proces van begrotingsconsolidatie niet voltooid is, en dat pogingen de begrotingspositie te versoepelen een risico inhoudt voor de internationale geloofwaardigheid van de gehele Eurozone en voor de buitenwereld een teken kan zijn dat structurele hervormingen in Europa slechts langzaam vorderen;
 5. dringt er bij de lidstaten op aan zich te houden aan de toezeggingen die zij hebben gedaan in de stabiliteits- en convergentieprogramma's, die door de Raad in februari en maart 2001 zijn aangepast en bekrachtigd;
 6. stelt tot zijn voldoening vast dat er in de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Göteborg duidelijk op wordt gewezen dat de ter bereiking van het beoogde begrotingsevenwicht of -overschot gestelde doeleinden moeten worden afgewogen tegen de becijferde structurele tekorten. Het ligt dan ook in de lijn van deze gedachtegang te verlangen dat automatische stabilisatoren hun werk moeten kunnen doen en dat procyclische belastingmaatregelen moeten worden vermeden, zoals ook bij de goedkeuring van het stabiliteits- en groeipact is besloten; dit mag echter niet worden opgevat als een vrijbrief om de uitgaven te laten oplopen wanneer de fiscale positie van een lidstaat onsolide is;
 7. dringt er bij de lidstaten op aan, in hun convergentie- en stabiliteitsprogramma's niet alleen cijfergegevens m.b.t. hun nominale maar ook m.b.t. hun structurele tekorten op te nemen, in die zin dat de effecten van conjunctuurschommelingen op inkomsten en uitgaven niet van invloed zijn op de berekening daarvan;
 8. waarschuwt de nationale regeringen dat zelfs een tijdelijke versoepeling van de begrotingsdiscipline een decade van moeizame budgettaire aanpassingen teniet kan doen en dat een dergelijke afwijking de verplichting van de kandidaat-lidstaten om voor de toetreding de overheidsfinanciën te saneren, kan aantasten;
 9. steunt de algemene strekking van het verslag van de Commissie, en is met name ingenomen met de poging een definitie te geven van een houdbare belastingverlaging, middels vier criteria: een begrotingspositie dicht bij het evenwicht of een overschot, geen procyclische maatregelen, rekening houden met de hoogte van de staatsschuld en de houdbaarheid van de begroting op lange termijn, en belastingverlagingen moeten onderdeel zijn van een algemeen hervormingspakket (meer prikkels voor werkgelegenheid en ondernemerschap);
 10. doet een beroep op de lidstaten door een verantwoordelijk begrotingsbeleid bij te dragen tot een lang aanhoudend en gestadig herstel van de conjunctuur, dat in belangrijke mate kan bijdragen aan de werkgelegenheid en aan het bereiken van evenwichtige begrotingen;
 11. dringt er bij de Commissie op aan haar pogingen voort te zetten om te komen tot een gedragscode die nationale regeringen bij het vormgeven van belastingverlagingen kunnen hanteren, en haar inspanningen te intensiveren om, in samenwerking met de nationale ministers van financiën, tot een gemeenschappelijke opvatting te komen omtrent de mate waarin belastinginkomsten en overheidsbestedingen reageren, of moeten reageren, op cyclische schommelingen in de conjunctuur; onderstreept de noodzaak, in het belang van een functionerende interne markt, oneerlijke fiscale concurrentie tegen te gaan;

Donderdag, 4 oktober 2001

12. beklemtoont dat bij de aanpak van het werkgelegenheidsvraagstuk het fiscale beleid ervoor moet zorgen dat werk loont en gericht moet zijn op het oplossen van de zogenaamde structurele problemen van Europa; onderstreept in dit verband dat bij verlaging van de belasting op arbeid vooral de onderkant van de arbeidsmarkt centraal moet staan en dat de prikkel om weer aan het werk te gaan sterker moet worden, terwijl BTW-verhogingen moeten worden vermeden omdat ze de inflatie aanwakkeren; dit staat echter de coördinering en ecologisering van de belastingstelsels in Europa geenszins in de weg;
13. dringt in dit verband aan op het wegnemen van sociale, fiscale en administratieve barrières die vrouwen en ouderen ervan weerhouden weer aan het werk te gaan of aan het werk te blijven, zodat een groter deel van het arbeidspotentieel toegang krijgt tot de arbeidsmarkt;
14. onderstreept dat niet alleen de omvang, maar ook de kwaliteit van overheidsinvesteringen bepalend is voor de bijdrage die zij leveren aan economische groei en werkgelegenheid. Overheidsinvesteringen moeten doelgericht worden ingezet – in die zin dat de economische en maatschappelijke prioriteiten er duidelijk in tot uiting komen – en op een effectieve wijze worden beheerd;
15. meent dat hogere overheidsuitgaven en particuliere uitgaven voor onderwijs en onderzoek en ontwikkeling een noodzaak zijn voor een succesvolle overgang naar de kenniseconomie, doch onderstreept dat zulks gepaard moet gaan met structurele hervormingen in de desbetreffende sectoren; moedigt openbare onderzoeksinstituten en universiteiten aan partners te zoeken in de particuliere sector voor een hoger rendement van de aan onderwijs en onderzoek bestede middelen;
16. doet een beroep op de lidstaten een passende beroepsopleiding voor iedere jongere te garanderen en door adequate stimulerende maatregelen ervoor te zorgen dat jonge mensen op een geleidelijke manier het beroepsleven kunnen binnenstappen;
17. betreurt het dat het Commissievoorstel om in de stabiliteits- en convergentieprogramma's een paragraaf op te nemen over de houdbaarheid op lange termijn van de overheidsfinanciën geen oplossing biedt voor de vergrijzingsproblematiek; dringt er dan ook bij Raad en Commissie op aan de eisen in het stabiliteits- en convergentieprogramma uit te breiden door voor elk land nieuwe individuele doelstellingen te formuleren, rekening houdend met het niveau van de verborgen verplichtingen in verband met een vergrijzende maatschappij; stelt voor dat dergelijke doelstellingen in 2005 moeten zijn bereikt;
18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie.

9. XXXe verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid (2000)**A5-0299/2001****Resolutie van het Europees Parlement over het XXXe verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid (2000) (SEC(2001) 694 – C5-0312/2001 – 2001/2130(COS))***Het Europees Parlement,*

- gezien het verslag van de Commissie (SEC(2001) 694 – C5-0312/2001),
- gezien de schriftelijke reactie van de Commissie op zijn resolutie van 24 oktober 2000⁽¹⁾ over het XXIXe verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid (1999) (SEC(2000) 720 – C5-0302/2000 – 2000/2153(COS)),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 21 september 2000 over mededingingsregels betreffende horizontale samenwerkingsovereenkomsten (C5-0304/2000 – 2000/2154(COS))⁽²⁾,
- gelet op de mededeling van de Commissie betreffende de herziening van de bekendmaking van 1997 inzake overeenkomsten van geringe betekenis die niet onder artikel 81, lid 1 van het Verdrag vallen (SEC(2001) 747)⁽³⁾,

⁽¹⁾ PB C 197 van 12.7.2001, blz. 96.

⁽²⁾ PB C 146 van 17.5.2001, blz. 106.

⁽³⁾ PB C 149 van 19.5.2001, blz. 18.